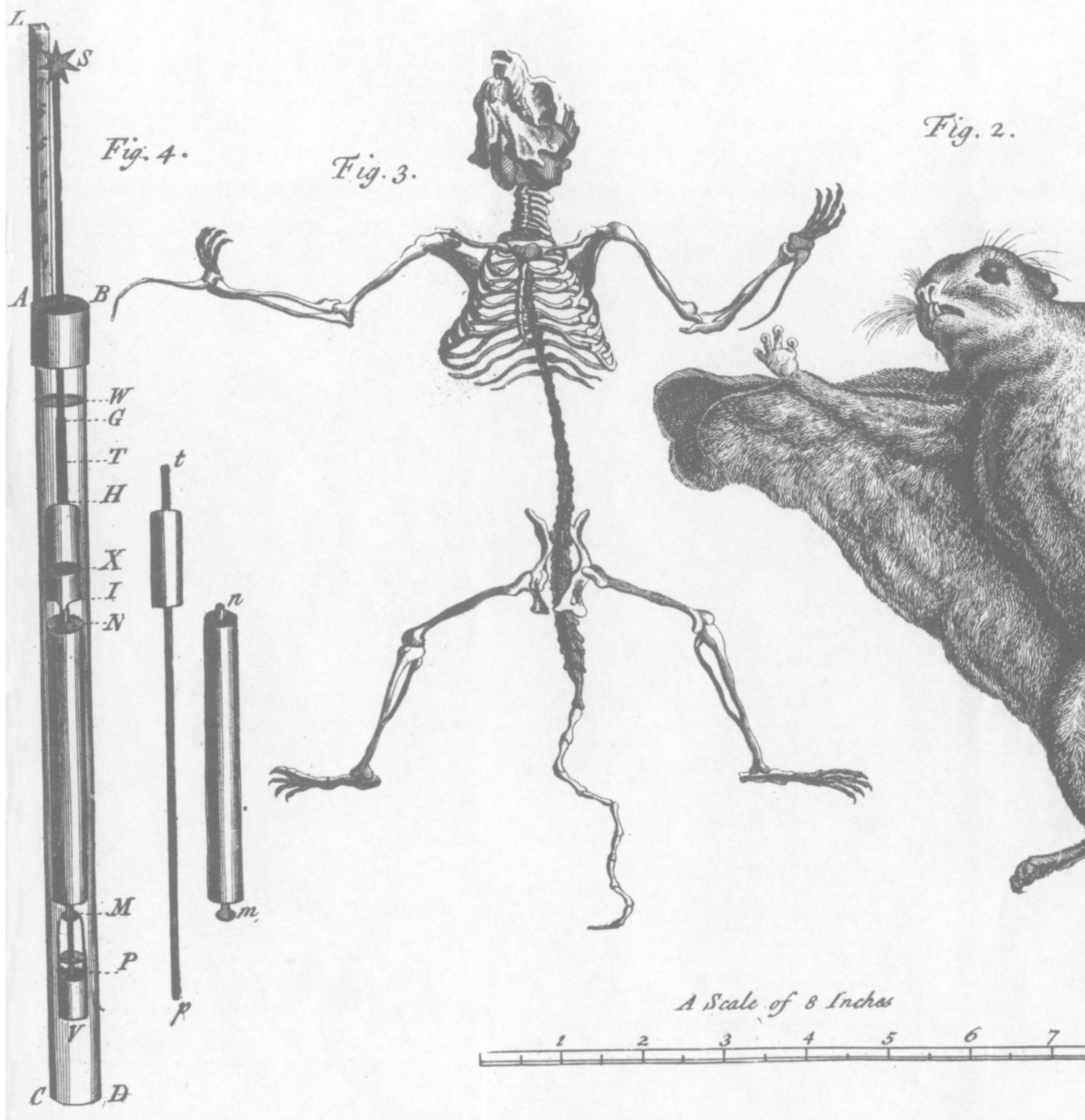
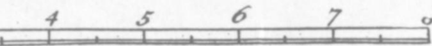

Fig. 4.
Fig. 3.
Fig. 2.
L
S
A
B
W
G
T
H
X
I
N
M
P
V
C
D
t
p
n
m
A Scale of 8 Inches
1
2
3
4
5
6
7

Fig. 2.

I. Mynde sc.

IV. *De Sciuro volante, sive Muro Pontico, aut Scythico* Gesneri, *& Vespertilione admirabili* Bontij *Dissertatio, per Dn.* Hans Sloane, *Bart. Pr. R. S. à* Jacobo Theodoro Klein, *Reip.* Gedanens. *à Secret. R. S. S. communicata. Vide* Fig. 1, 2, 3.

MULTAS fabulas circa animalia alata & volatilia irrepsisse in Historiam naturalem, nemo inficias ibit, qui præjudiciis, autoritate atque ingeniosis veterum figmentis, nec non quandoque narrationibus & Testimoniis credulæ plebis non obcoecatus, rem ipsam penitiùs inspexit.

Optandum foret, ut hujusmodi & plures aliæ fabulæ, ad severius examen revocatæ nullum aliquando locum in Historiâ naturali invenirent, quo ipso illis, qui minùs cautè talia evolvunt, ansa præcideretur, nescio, quot, & quales Dracones, Basiliscos, Gryphos, & sexcenta alia hujus generis portenta effingendi, unde non solum inductæ plebi, sed & illis, qui supra vulgus sapiunt, pro ipsâ quandoque Cathedrâ Ecclesiasticâ, bonâ licet fide, egregiè tamen imponi solet.

Ejusmodi Veterum relationes ad tædium usque fabulosas confutare quidem aggressi sunt Clarissimus *Scheuchzerus in Jobi Physicâ sacrâ, p.* 257. *seq.* nec non, *Hyacinthus Gimma,* Dissertatione secundâ Physico-Historico-Experimentali, *de fabulosis Animalibus*

malibus, pacem verò ex victoriâ vix reportaturi, quamdiu præjudicia debellare non valebunt; tantum enim præjudicata opinio potest, ut etiam sine ratione valeat autoritas.

Quod autem in specie ad Quadrupeda volantia attinet, eorundem utique nonnulla dari, experientia docet. Ipsi Vespertiliones, nobis, et Incolis utriusque Indiæ obvij, qui, si non ingredientes, perreptantes tamen Quadrupedes dici possunt, [*Vid. Gesnerus, de avibus, p.* 695.] causam eorum agere videntur. Præter hos, peculiare volaticum genus Lacertorum locum sibi vindicat, sub nomine Lacerti volantis sive Dracunculi alati, in Java admodum familiaris. Hunc quidem Belonius in singularibus observationibus suis bipedem in effigie repræsentat, cui verò Piso in Bontio, & alij, rectè contradixerunt; Et sanè ipsi Dracunculi, in variis Museis asservati, plenissimè fidem faciunt, se esse Quadrupedes, prout & in meâ Animalium Exoticorum collectione, bini Dracunculi alati, & quidem Mas & Fœmina, (uterque Quadrupes) occurrunt.

Hæc Quadrupeda propriè dicuntur volatilia, quod re ipsâ volent, id est, huc illuc in aëre liberè vagentur.

Impropriè autem volitare dicuntur ejusmodi Quadrupeda quæ arbores plerumque incolunt, uti sunt, Sciuri vulgares, & alij hujus generis mures, Martes Alpinæ, & Scythicæ, &c, imò, plura alia, quæ in sylvis, per distantia invicem arborum cacumina salientes, quasi volare videntur.

Inter hæc verò jure suo eminent, *Sciuri sic dicti volantes*, quod quasi velo quodam, vel peculiari instrumento volatorio, præ aliis instructi sint.

Alterum horum invenio in *Catalogo & Descriptione Animalium Levini Vincentij*, 1726, *p.* 8. *Centur. primâ*, *Num.* 92. Sub nomine: *Sciurus Virginiensis volans*, sine ulteriori descriptione; Interim Amicus quidam mihi retulit, Dominum **** Londinensem, Sciurum Virginiensem habuisse, qui per integram Hyemem dormitans, nonnisi admoto calefactorio quodam evigilaret, ubi pedem unum alterumque moverat, usque dum plenè expergefactus, vitam rursus agere videretur.

Alterum in Grewij Museo regalis Societatis, p. 20, sub nomine, *Flying Squirrel*; quem Autor pro animali habet, quod sub nomine Felis volantis designat Scaliger Exerc. 217. §. 9.

Alterum exhibit Lawsonius in historia Provinciæ Carolinæ Indiæ Occidentalis; Alterum denique *Gesnerus de Quadrup. p.* 743. MUREM PONTICUM AUT SCYTHICUM SIVE SCIURUM VOLANTEM ET LATUM, appellat. Animal ipse non vidit, sed tantum Cutem ejus expansam, quam etiam delineandam curavit. Dabo aliquam hujus ultimi Historiam. Superiori anno 1727, 19 Martij, Serenissimo Poloniarum Regi Augusto II, duo ejusmodi Sciuri volantes vivi à Capitaneo Minscensi, Joanne Ignatio Zawisza, Varsaviæ fuerant oblati; hos observavit, & alterum eorundem mortuum, examini subjecit Magnificus à Heucher, Consiliarius Aulicus, & Archiater Regius, ejusdemque figuram

cor-

corporis expansi, nec non Sceleton delineatum Fig. 2, 3, pro humanitate suâ, mecum communicavit.

Eodem anno, Celsissima Princeps Radzivilia, supremi olim Cancellarij, Magni Ducatûs Lithuaniæ Illustrissima Conjux, Hortum & Museum meum præsentiâ suâ illustrans, ejusmodi animalculum vivum mihi promiserat, quod etiam præteritâ æstate, anni præsentis, 1728, curante Clarissimo Floercke, M. D. & Archiatro Principis, obtinui, vitam adhuc agens.

Quod ad Patriam ejus attinet, ortum suum habet ex sylvis Capitaneatûs Kriczoviensis, Districtus Mohiloviensis, in confiniis Russiæ.

Ajunt autem Mohilovienses, hæc animalia cavas inhabitare quercus, & Musco Betularum congesto, eidem se involventia, per integram diem dormire, noctu verò lætari, escamque sibi quærere; Hinc fieri, ut

Sequentem in modum capiantur: Ubi Venatores judicant, Sciurum latitare, in quâdam arbore cavâ, retia ad foramina ex arbore exeuntia applicant, & circa radicem arboris, ad truncum cavum ignem excitant; quamprimum ergo fumus in arborem surgit, & cavitates permeat, illicò Sciuri derelinquunt nidum, retibusque irretiti, in terram decidunt, & Venatoribus in prædam cedunt.

Naturalem magnitudinem illius, quem habeo *Fig.* 1. exprimit. Minor itaque est Sciuro vulgari, major mure Avellano, nostras sylvas frequentantibus (Nostratibus Sciuri volantes Reges familiæ suæ, Koenige der Grauwercke, audiunt).

 Pellis

Pellis mollissima, pilis canis & ex nigro cinereis eleganter picta.

Ingentes & extantes habet oculos, nigros, aspectu pulcherrimos, aures parvas, dentes acutissimos, quibus exquisitè mordet; Plerique enim maligni sunt: Noster satis mitis est; non appetit morsu digitum, ori ipsius admotum, irritato tamen fidem vix habeat curiosus. Caudam, extra saltum constitutus, gratò aspectu, tergo apprimit, Petauristam verò agens, demittit, hinc inde agitans. Vescitur pane non conditô sale, & summitates Betulæ recentes in deliciis habet, nuces non curat, neque Amygdalas. Lectum ex musco Betularum egregiè disponit, eundemque pedibus, mirâ facilitate attrahens, in ipso quasi sepultus jacet; interdiu eodem non nisi sollicitatus, aut siti pressus, exit.

Quod ad ejus instrumentum volatorium attinet: Cutis à lateribus instar veli, ad palmam ferè expandi potest, quod ipsum velum posteriorum pedum genubus adhæret, cum anterioribus verò articulationi osseæ connectitur: Ad extremitatem modò dictæ articulationis cutis quasi plumosa.

Ubi quietus considet, aut gressus naturales facit, articulatio hæc, cum pedibus parallela distingui nequit; quamprimùm verò saltum facit, movetur illa, & cum anteriori pede angulum quasi rectum format, unde cutis, prout antea dictum, expanditur, quamvis etiam validus paniculus carnosus, integram cutem permeans, saltum fortiter secundet.

Hinc

Hinc colligo, Animalculum hoc proprie non' volare, ſed loca, quæ ſibi propoſuit, magis diſ ſita, faciliùs, ac reliqua animalia ſui generis ſaltu attingere, ſaltuſque majores perficere poſſe, quod velis ſuis mediantibus, diutiùs in aëre morari valeat.

Cum hoc Sciuro noſtro volante conferatur *Veſpertilio admirabilis* Bontij, *in Hiſt. Nat. & Med. Ind. Orient. cap.* XVI. *apud Piſon. p.* 68.

Ipſe Piſo dubitare voluit, an Veſpertilionum familiæ adſcribendus eſſet, " Quod felis ſit magni- " tudine, ventre & pectore craſſo, & carnoſo, " item, à cervice capitis, ad unguium uſque ex- " tremitatem, membrana continuata, inſtar veli ex- " panſi penè 'cooperiatur ; adde, quod velum hoc " ſubtus quidem membranaceum, ut in aliis, lanu- " gine venulis & fibris obductum appareat, ſed " extus perpetuis molliſſimis pilis, cuniculorum " more, canis & ex nigrocinereis, mirum in mo- " dum veſtiatur ; tum quoque plicis illis, quibus " alæ, more aliorum, contrahuntur, & relaxantur, " deſtitutus, *longitudinis* autem ſit trium ferè pedum, " ejuſdemque latitudinis."

Quod verò, ut Bontius aſſerit, hujuſmodi *Veſpertiliones admirabiles gregatim, anſerum ſylveſtrium inſtar, volitent,* illud ipſum, mole hujus animalis, ejuſque ſtructurâ, rectè perpenſâ, mihi perſuadere non poſſum, quin potiùs exiſtimem, ad Sciuros noſtros volantes talia animalia propriùs accedere, eademque velis ſuis, prout noſtros, eundemque in finem, uti. Nec obſtat fides Bontij in eo, *quod*

circa

circa vesperam in aëre, vel arboribus penduli conspiciantur; quin potiùs inde evinci poterit, illos vespertiliones æque ac Sciuros nostros volantes interdiu dormire, circa vesperam verò, latebras suas derelinquere, atque arbores per saltus frequentare, itaque tanquam Petauristas velut pendulos in aëre conspici, saltu autem absoluto, in arboribus pendulos inveniri.

De cætero, nam hi Vespertiliones admirabiles, pari jure, quo Gesnerus *Sciuros* nostros *volantes* dixit, appellari queant, *Feles volantes*, de eo non adeò sollicitus sum.

Coronidis loco notandum, rei veritate niti, quod Gesnerus ex Vincentio Beluacensi & Olao Magno refert ; Sciuros, vulgares quando aquam transire cupiunt, lignum levissimum aquæ imponere, eique insidentes, & cauda (*non tamen, ut vult, erecta, sed continuo mota*) velificantes (*neque flante vento, sed tranquillo æquore*) transvehi; quod fide dignus fidusque meus Emissarius ad Insulas Gothlandiæ plus simplici vice observavit, & cum spoliis in littoribus ibidem collectis redux mirabundus mihi retulit.